



# Liturgie morgendienst Emmen, 10 juli 2016 Thema: vrucht van de Geest

1. Votum
2. Zegengroet  
*Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.*
3. Zingen: **LvdK 221:1,2**
4. De Tien Woorden
5. Zingen: **Psalm 1:1,2**
6. Gebed om verlichting met de heilige Geest
7. Schriftlezing: **Galaten 5:13-26** (*gelezen door...*)
8. Zingen: **Gezang 103:1,5,6,7,8,9**
9. Kindermoment: vrucht
10. Preek
11. Amenlied: **LvdK 252:1,2,3,4**
12. Dankgebed, voorbede
13. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*).
14. Slotzang: **Gezang 99:2,3**
15. Zegen.  
*De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.*

**Kindermoment:** (nodig: 9 mandarijnen, 9 vellen A3 met de namen vd vrucht vd Geest)  
vrucht; 9 kinderen op het podium vragen  
welke vruchten zijn er allemaal? appelboom in de tuin? druiven? aardbeien?  
wat moet/kun je doen om veel vruchten te krijgen?  
mooie kleuren en heel verschillende vormen!  
ieder een mandarijn/sinaasappel afpellen – hoeveel stukjes?  
stukjes horen bij elkaar – partjes van 1 vrucht  
vrucht van de Geest: heeft ook 9 partjes  
elk kind een A3 geven met de naam van een vrucht van de Geest erop

### **Preek**

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,  
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

[dia1] Vruchten – ja, wat is er een enorme verscheidenheid en veelkleurigheid aan vruchten!  
En wat zijn ze gezond, fris, verkwikkend – energie krijg je ervan.  
Het zijn echt heerlijke cadeautjes van de Schepper.

Maar vruchten komen niet zomaar uit de lucht vallen (behalve als je in de herfst onder een  
appelboom staat natuurlijk...)

Er gaat heel wat vooraf, voordat een vrucht in de winkel ligt, of in je tuintje groeit.

[dia2] Tuinders en kwekers besteden er veel zorg en tijd aan: goede grond, goede bemesting,  
vakkundig snoeien.

Dan hopen dat de jonge vruchtjes niet bevroren, niet door hagelschade worden kapot geslagen,  
niet door ongedierte en ziektes aangetast.

Afhankelijk van gunstige omstandigheden: voldoende water, voldoende zon.

Zodat de vruchten mooi kunnen groeien en rijpen.

Daar gaat heel wat energie in zitten, heel wat tijd ook.

Vruchten – [dia3] zo is het met de vrucht van de Geest ook.

Dat is een prachtige vrucht! Een heerlijk cadeau van God.

Maar er gaat ook nogal wat tijd overheen voor ze rijp zijn.

Soms is er ook pijn – snoei pijn – voordat er iets moois groeit...

Ik was van de week bij gemeenteleden op bezoek waar ik dit Bijbelgedeelte las.

En de reactie was gelijk: nou daar breng ik nog niet veel van terecht!

Wat herkent u/jij aan vrucht van de Geest?

Het zijn negen partjes – welke ziet u/jij het meest bij uzelf?

En welke het minst?

Op welk partje zou je het liefst willen groeien?

Wat dan belangrijk is: [dia4] het gaat niet om negen vruchten, maar om één vrucht.

Heel nadrukkelijk staat er een enkelvoud: vrucht. Niet vruchten.

Die negen partjes horen bij elkaar als één vrucht van de Geest.

Ze vormen één geheel.

Dus je kunt niet zeggen: ik heb veel geduld, een ander is heel vriendelijk, en weer een ander kan  
zich goed beheersen – dat vult elkaar mooi aan.

En ook niet: ik kan me niet zo goed beheersen, maar ben gelukkig wel heel trouw...  
Da's niet de bedoeling. De bedoeling is dat jij zelf al die negen partjes van de vrucht van de Geest gaat voortbrengen.  
En dat is dus duidelijk anders bij gaven van de Geest (meervoud) – gaven van de Geest zijn voor ieder verschillend, vrucht van de Geest is voor iedereen gelijk.

Wat ook belangrijk is: [dia5] het is vrucht *van de Geest*.

Het is geen vrucht van jezelf.

Wat er gebeurt, wat er rijpt en groeit en bloeit, wat er ontstaat, *is een gevolg*.

Een gevolg *van wat de Geest doet*.

Van wat de Geest in je en met je doet.

Gevolg van geloof dat de Geest geeft. Geloof dat je van genade mag leven.

Dat Jezus jouw één en al is, je Redder, je Zaligmaker, je Heiligmaker door zijn Geest.

Gevolg van dat Hij alles is.

Hij is je nieuwe identiteit. [dia6] Weet je nog: *met Christus ben ik gekruisigd – ikzelf leef niet meer maar Christus leeft in mij!*

Dat is de basis, het begin van je nieuwe leven.

En daarna gaat het verder – *dat kan niet anders...*

De Geest werkt in je. Je groeit. Groeit in geloof, in liefde, in geduld...

Maar wat gaat het langzaam soms...

Je merkt maar amper vooruitgang, eerder terugval...

Soms is er pijn. Doet het gewoon zeer – dat wat je meemaakt, wat je overkomt. Je snapt het niet – je bent toch een kind van God, waarom dan dit?

Zeer kan het ook doen als je jezelf tot de orde roept of als je door een ander tot de orde wordt geroepen: dit kan echt niet zo – ik ben verslaafd, geen vrij mens meer – breek met je verslaving, bekeer je, stop met verdergaan op de verkeerde weg, keer om! Wat kan dat moeilijk zijn en een pijn en strijd kosten...

Er is dan ook niet alleen vrucht van de Geest. [dia7]

Daar tegenover staat je zondige natuur – het vlees, zoals het in de Bijbel genoemd wordt, helaas in de NBV wegvertaald met 'onze eigen wil'.

Geest staat tegenover vlees.

Er is aanvechting.

De duivel geeft zich niet zomaar gewonnen.

En juist bij kinderen van God heeft hij veel te winnen, en te halen...

Altijd is er weer die aantrekkingskracht van het verkeerde, het lokkende van de zonde.

Je weet dat het verkeerd is, en toch...

Een hele opsomming – langer dan de vrucht van de Geest...

Wat herkent u/jij daarvan bij uzelf?

Wat belangrijk is: [dia8] het gaat niet om een tegenstelling die ook veel gemaakt wordt: een tegenstelling tussen vlees/lichaam en Geest/ziel.

Dan heb je het al gauw over dualisme, over gespletenheid.

En alles wat met het lichaam, met je lijf te maken heeft, is dan slecht, lager.

En alles wat met je geest, met je ziel te maken heeft, is dan goed, hoger.

Voorbeelden: seks, aandacht voor je lichaam, sport – daar moet je eigenlijk niet aan doen.

Maar je moet vooral bezig zijn met geestelijke zaken, zoals bidden en bijbellezen.

Nu is het zeker waar dat bidden en bijbellezen goede dingen zijn.

Alleen, waar het hier om gaat, [dia9] is een aanvechting, een strijd binnenin ons.  
Er is iets binnenin je dat naar God trekt en verlangt te doen wat Hij wil.  
En er is iets binnenin je dat van God wegtrekt.  
Je zondige hart tegenover je door de Geest vernieuwde hart.  
In Efeziërs 4 wordt dat de strijd tussen oude en nieuwe mens genoemd.

En wat is dan het probleem?

Dat je iets begeert? Ergens naar verlangt?

Nee, want er is ook goed begeren, gezond verlangen.

Het woord dat in het Grieks gebruikt wordt betekent niet zozeer gewoon begeren, [dia10] maar *over-begeren*. Het gaat om een abnormaal sterk verlangen, een allesoverheersende aandrang.

Weet je wat het echte probleem is?

Dat iets wat op zich goed is, toch een slavernij, een afgod kan worden.

Is seks verkeerd? Helemaal niet, het is een prachtig geschenk van God.

Maar het wordt verkeerd als je het overbegeert, als het je een en al wordt.

Is geld verkeerd? Helemaal niet, je hebt het gewoon nodig.

Maar het wordt een afgod als het je hele leven gaat beheersen. [dia11]

Zondige verlangens gaan zich diep in je binnenste vastzetten en over je heersen.

Zonde zorgt ervoor dat je het gevoel krijgt dat je iets echt nodig hebt, er niet zonder kan.

Je bent dan slaaf geworden, van dat iets.

[dia12] Waar je vlees allerlei geschapen dingen en omstandigheden en mensen eert en aanbidt en verlangt, eert en aanbidt en verlangt de Geest naar Jezus.

De Geest spreekt over de schoonheid en grootheid van Jezus.

En de Geest verlangt ernaar om je Christus te tonen en je gelijk te maken aan Hem. (Keller)

Vlees en Geest vechten om voorrang in ons.

De zondige natuur wil ook heer en meester zijn. [dia13]

Dat vlees-hart wordt door de wet geregeerd; het verwerpt de genade, en wil het zelf doen: autonomie, eigen gerechtigheid, je redt jezelf wel.

Ten diepste komt de zonde voort uit een gebrek aan vertrouwen op Gods genade en goedheid, en een verlangen om je eigen leven te beschermen en bewaken door jezelf overeind te houden.

Maar wat moet je dan, [dia14] als je bij jezelf ontdekt dat er nog wel heel veel werken van het vlees bij je herkenbaar zijn?

Want dat is nogal dreigend: [dia15] *wie zich aan die dingen overgeven, zullen geen deel hebben aan het Koninkrijk van God...!*

Daar moet je toch niet aan denken!

Wees gerust: het gaat er niet om je onzeker te maken, of je de put in te praten.

Absoluut niet.

Waar het om gaat is dat je niet te makkelijk moet denken over zonde.

Je moet van die 'werken van het vlees' geen gewoonte maken, er niet voortdurend aan toegeven, niet net doen alsof je niet door Christus bevrijd bent.

En er spijt van hebben dat je toch weer in zonde valt, en er tegen vechten.

Verlangen naar vrucht van de Geest. [dia16]

*Laat u leiden door de Geest, dan bent u niet meer gericht op uw eigen begeerten.*

Bepalend is die gerichtheid, je focus, dat waar je vol van bent.

Geef de Geest ruimte om steeds meer zijn gezonde werk in je te doen.

Want wat nou, als je merkt dat je – bijvoorbeeld – liefdeloos bent? [dia17]

Dan denk je misschien nu: ik moet beter mijn best doen om lief te hebben.

Maar dat is de oplossing niet.

Dan is het gekunsteld, niet echt, is het opgelegd, komt het niet van binnenuit.

Dan doe je *alsof* je liefhebt, maar *ben je nog steeds niet liefdevol*.

Nee, er moet binnenin je iets veranderen.

Dat wil de Geest doen. [dia18]

Door je focus te richten, niet naar jezelf, ook niet in eerste instantie naar die andere mens, maar door je focus te richten op Jezus Christus.

En dat je heel diep bij je mag laten binnenkomen dat jij er dankzij Christus mag zijn.

Dat Hij jou heeft aanvaard zoals je bent, ook met nog steeds al die terugval van het vlees. Dat Hij ondanks alles van je houdt, en je redt.

[dia19] Als de Geest zo met je aan het werk is, dan ga je het merken: dan groeit er vrucht. *Dat kan niet anders...*

Dan verbaas je soms jezelf: he, heb ik dat gedaan? Heb ik dat gezegd?

Wat een prachtig werk van God! Een hoopvol teken!

Tegelijk is het wel goed je eigen leven van tijd tot tijd tegen dat licht te houden: [dia20] *groeit er inderdaad wel vrucht van de Geest in mijn leven?*

Want het is net als bij een appelboom: appels zorgen er niet voor dat een boom leeft.

Je kunt wel appels in een dode boom hangen, maar dat maakt die boom niet levend...

Het is andersom: *omdat de boom leeft, groeien er appels*.

Zois het met het geloof ook: als je geloof leeft, groeit er vrucht.

Aan de vrucht ken je de boom; ook de geloofsboom!

Want dat het vrucht van de Geest is, betekent niet dat jezelf helemaal passief kunt blijven; er wordt ook inzet, activiteit van jouzelf gevraagd: [dia21] *Wie Christus Jezus toebehoort, heeft zijn eigen natuur met alle hartstocht en begeerte aan het kruis geslagen. Wanneer de Geest ons leven leidt, laten we dan ook de richting volgen die de Geest ons wijst...*

Je bent geen willoos slachtoffer van je zonde, of van de duivel.

Daar kun je je nooit achter verschuilen: *...ik kan er ook niks aan doen...*

Er wordt wel degelijk gevraagd dat je vecht tegen de zonde, tegen het kwaad.

Dat je het kwaad niet opzoekt, of toelaat.

Nee: doe juist het goede, doe wat God wil.

En blijf daarom heel dichtbij God, dichtbij Jezus.

Zoek Hem. Houd Hem steeds voor ogen.

Wil zelf zijn wil doen.

Niet als opgelegde en verplichtende last, maar als innerlijk verlangen – omdat je van God houdt.

Omdat jij zijn liefste lief bent, en Hij jouw liefste lief is.

Omdat Hij *alles* voor je is.

[dia22] Vrucht van de Geest.

Ken ze, die negen partjes van de vrucht. Leer ze uit je hoofd. Draag ze mee in je hart.

Laat ze groeien in je. Rijpen. Steeds meer zichtbaar worden.

Maak ze je biddend eigen (gebedskaartje).

Dan word je steeds meer mens zoals God je heeft bedoeld.

Amen

[dia23]